

СЕКЦІЯ 5. МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Кирлик Наталія Юріївна

кандидат економічних наук

доцент кафедри економічної теорії

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

м. Ужгород, Україна

ЕТАПИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Управління розвитком транспортно-логістичної системи найбільше розкривається в контексті теорії школи класичного управління, оскільки в логістиці яскраво виявляється необхідність правильного вибору сегментного ринку, регіону праці та партнерів, країн співпраці, наявності ресурсів, привабливості території, сервісного забезпечення, диференційованості продукту тощо.

Згідно порівняння наукових підходів до управління доречно розглядати управління розвитком транспортно-логістичної системи як процес, який послідовно складається з наступних етапів:

- діагностика ситуації, виявлення цілей, проблем та шляхів їх подолання;
- аналіз і оцінювання факторів, які впливають на процес прийняття рішень;
- планування розвитку для ринку транспортно-логістичних послуг;
- розробка альтернатив розвитку;
- вибір найкращої альтернативи для розвитку транспортно-логістичної системи України;
- розробка Стратегії управління розвитком транспортно-логістичної системи;
- реалізація поставлених цілей на ринку транспортно-логістичних послуг;
- контроль за виконанням Стратегії та коригування цілей.

На рис. 1 представлено етапи управління розвитком транспортно-логістичної системи України.

Сутність управління розвитком транспортно-логістичної системи зумовлена особливостями цієї сфери, які відрізняють її від інших, зокрема: транспортна логістика як товар реалізується у формі послуг, які виражаються в корисному ефекті, що задовольняє ту чи іншу потребу. При цьому послуга може бути одночасно надана і речами і живою працею.

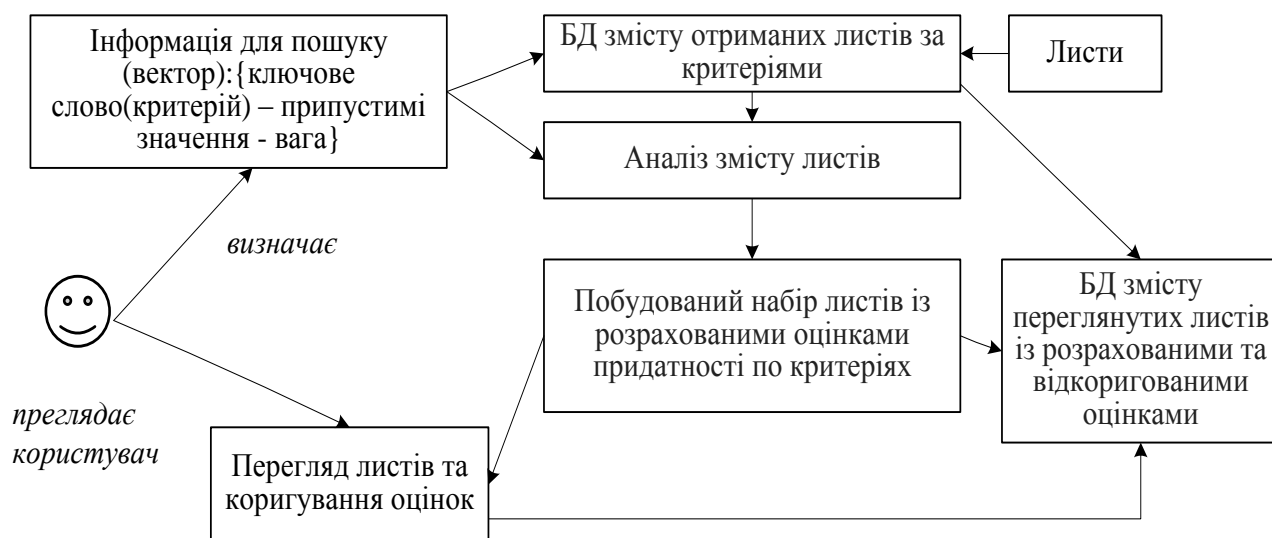

Рис. 1. Функціональна схема системи аналізу листів електронної пошти
(Авторська розробка)

У підсумку проведення аналізу листів електронної пошти система повинна обраховувати оцінку за кожною групою критеріїв релевантності. Попереднє ранжування та нормування груп критеріїв релевантності забезпечить нормованість оцінок. Отже, листи з найвищими оцінками (у визначених межах) належать до перегляду у першу чергу.

Список використаних джерел

1. Vangelis Metsis, Ion Androutsopoulos, Georgios Paliouras. *Spam Filtering with Naive Bayes – Which Naive Bayes?* // *Third Conference on Email and Anti-Spam (CEAS)*. 2006 – 9 p.
2. *Spam: The Consumer Perspective*, 2003. URL: <http://www3.doubleclick.com/market/2003/10/dc/email1.htm>
3. Demsar Janez. *Statistical Comparisons of Classifiers over Multiple Data Sets – 2006*. Access link: <http://sci2s.ugr.es/sicidm/pdf/2006-Demsar-JMLR.pdf>
4. Калинин А.В. *Применимость Байесовского классификатора для задачи определения спама. Материалы конференции «Проблема спама и ее решения» за 2004 г.*

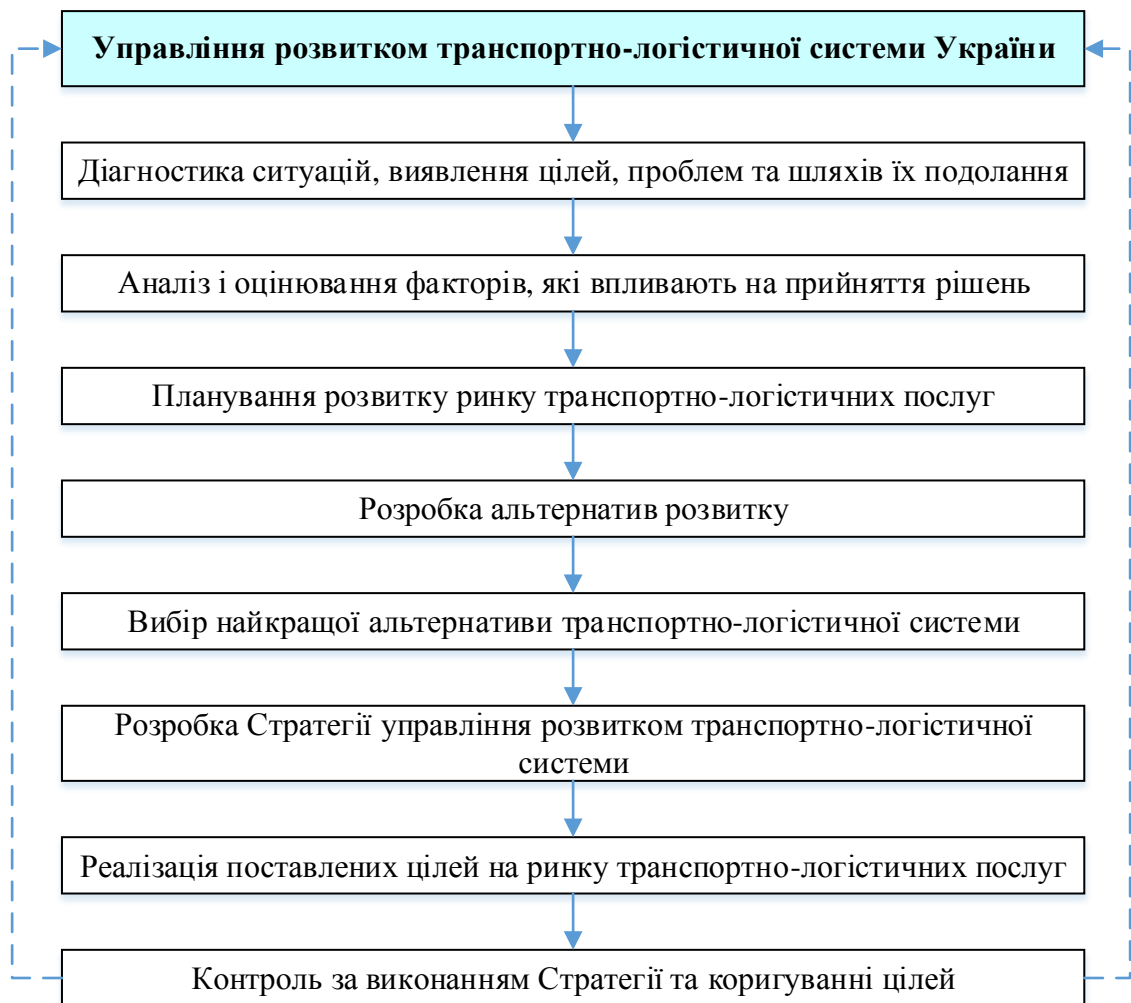

Рис. 1. Етапи управління розвитком транспортно-логістичної системи України. Джерело: побудовано автором

Управління розвитком транспортно-логістичної системи полягає в особливому сполученні системного, адаптивного та ситуаційного управлінських підходів, результатом чого є максимальна адаптація сервісної діяльності логістичних підприємств до сучасних потреб споживачів і можливість своєчасно змінювати та оновлювати асортимент послуг, що є основою підвищення конкурентоспроможності та економічної ефективності.

Основними принципами системи управління розвитком транспортно-логістичної системи є:

- розвиток інфраструктури;
- спрямованість транспортно-логістичних послуг на задоволення споживача;
- орієнтація на бізнес-процеси;
- мотивація поведінки транспортно-експедиційних організацій та соціальна відповідальність;
- безперервність вдосконалень у сфері логістики, розвитку та навчання кадрів.

Принципи управління розвитком транспортно-логістичної системи мають зовнішню та внутрішню складову. До внутрішньої складової відносять середовище підприємств логістичної сфери. Зовнішня складова також поділяється на зовнішню складову прямої дії (постачальники, споживачі, конкуренти, нормативна державна документація), та зовнішню складову непрямої дії (стан економіки, політичну ситуацію, науково-технічний прогрес тощо [4].

Взаємозв'язки між складовими внутрішнього і зовнішнього середовища постійно підтримуються за допомогою інформації [6].

Управління транспортно-логістичною системою здійснюється на основі економічних, організаційно-розпорядчих та соціально-психологічних методів, які представлені в таблиці 1.

Таблиця 1

Методи управління транспортно-логістичною системою

Методи	Зміст
Економічні методи	Відповідають за господарський розрахунок, фінансування, кредитування, оподаткування, регулювання цін, матеріальне стимулювання праці тощо.
Організаційно-розпорядчі методи	Забезпечують підтримку організованості в роботі та високу дисципліну праці
Соціально-психологічні методи	Соціальне планування, кваліфікацію працівників суб'єктів господарювання, соціальне регулювання діяльності та ін.

За допомогою економічних методів створюється стабільна стратегія економічної зацікавленості в кінцевих результатах діяльності [12]. Без організаційно-розпорядчих методів практично неможливим є ефективне господарювання. Основним організаційно-розпорядчим методом в управлінні транспортно-логістичною системою є нормативно-законодавче забезпечення [2].

В організації процесу управління слід мати на увазі і те, що функції управління виступають як форма, а методи управління – як зміст цього процесу.

Список використаних джерел

1. Гаврилов А.И. Региональная экономика и управление: [учеб. пособ. для вузов]. – М.: ЮНИТИ – ДАНА, 2002. – 239 с.
2. Глушаниця Р.В. Кластерний принцип формування міжнародних стратегічних альянсів / Р.В. Глушаниця // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 3. – С. 38-43.
3. Демченко В.В. Особливості формування транскордонних кластерів / В.В. Демченко // Регіональна економіка. – 2010. – № 3. – С. 179-186.
4. Єрмошенко М.М. Менеджмент: [навч. посіб.] / М.М. Єрмошенко та ін. – К.: Національна академія управління, 2006. – 656 с.
5. Ковальська Л.Л. Процес формування регіонального логістичного кластеру / Л.Л. Ковальська // Логістика: теорія та практика. – №1. – 2011. – С. 70-78.

6. Котлер Ф. Маркетинг мест. Привлечение инвестиций, предприятий, жителей и туристов в города, коммун, регионы и страны Европы: [Текст] / Ф. Котлер, К. Асплунд, И. Рейн, Д. Хайдер; [пер. с англ.]. – СПб.: Стокгольмская школа экономики, 2005. – 376 с.
7. Підвисоцький В.Г. Транскордонні кластери: європейський досвід створення та розвитку / В.Г. Підвисоцький, Т.В. Палу // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 4. – С. 28-35.
8. Смирнов І.Г. Транспортна логістика: Навч. пос. / І.Г. Смирнов, Г.В. Косарева. – К.: ЦУЛ, 2011. – 24с.
9. Шарай С.М. Реалізація принципів логістики на автомобільному транспорті: навчальний посібник / С.М. Шарай. – Автошляховик України. – 2010. – №4. – С. 44-45.
10. Школа І.М. Міжнародні економічні відносини: [Текст] / І.М. Школа В.М. Козменко. – Чернівці: Рута, 1996. – 203 с.
11. Штулер І.Ю. Адаптація глобальних методик з підтримки підприємницької діяльності на регіональному рівні//Збірник наукових праць Луцького національного технічного університету, Економічні науки, серія «Облік і фінанси». – 2011. – Вип. 8(29). Част. 2 с. 38-46.
12. Якименко Н.В. Аспекти функціонування транспортно-логістичних кластерів в Україні та оптимізація управління їх потоковими процесами / Н.В. Якименко // Вісник економіки транспорту і промисловості. – № 38. – 2012. – С.297-301.